

Απόψεις (/opinions/10850) · Αρθρογραφία (/opinion/10853)

## Το κεφάλαιο μετανάστες

Τριγάζης Πάνος (/editor/8767690)

Δημοσίευση: 06 Νοεμβρίου 2018 17:11



*Του Πάνου Τριγάζη\** Με απασχολεί πρωτίστως το εάν οι μετανάστες δεύτερης γενιάς θα ολοκληρωθούν ως πολίτες, συμμετέχοντας στα κοινά και εκλεγόμενοι σε θέσεις ευθύνης, είτε πρόκειται για εργατικά συνδικάτα και επαγγελματικές ενώσεις, είτε για φορείς της Αυτοδιοίκησης, γιατί όχι και τη Βουλή

Κατά τη Ν.Δ., ο λαός της Ελλάδας είναι οι Έλληνες, για την «ασφάλεια» των Ελλήνων νοιάζεται -υποτίθεται- ενώ η Ακροδεξιά διαρκώς κινδυνολογεί για τη δημογραφική αλλοίωση της χώρας λόγω μεταναστών και προσφύγων, ακόμα και για την «αποχριστιανοποίησή» της. Η «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» είναι ο δικός τους καημός, αλλά τον αρχιεπίσκοπο της Κύπρου Μακάριο ανέτρεψαν (ευτυχώς προσωρινά) οδηγώντας το νησί στο αιματοκύλισμα.

Ωστόσο, η πληθυσμιακή πραγματικότητα της σημερινής Ελλάδας λέει ότι από τα 11 εκατομμύρια κατοίκων της, τουλάχιστον το 1 είναι μετανάστες, ενώ στην Ελλάδα ζει μια επισήμως αναγνωρισμένη μουσουλμανική μειονότητα επαξίως εκπροσωπούμενη στη Βουλή των Ελλήνων.

Το φαινόμενο της μετανάστευσης προς την Ελλάδα είναι σχετικά καινούργιο, έχοντας αφετηρία του τη μαζική είσοδο στη χώρα μας εκατοντάδων Αλβανών πολιτών μετά την κατάρρευση -πολιτική και οικονομική- το 1990-1991, του μέχρι τότε υποτιθέμενου κομμουνιστικού καθεστώτος στη γειτονική χώρα. Μικρότερου αριθμού μεταναστεύσεις προς την Ελλάδα είχαμε στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 και από άλλες χώρες του πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού», Γιουγκοσλαβία, Ρουμανία, Βουλγαρία, ακόμα και από τη Ρωσία. Παράλληλα, ασφαλές καταφύγιο στην Ελλάδα αναζητήσαν οικονομικοί μετανάστες και πρόσφυγες από διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής, της Βόρειας Αφρικής και της Ασίας κυρίως λόγω πολεμικών συγκρούσεων.

Η ιστοσελίδα μας χρησιμοποιεί cookies για να βελτιώσει την περιήγησή σας. Γε περισσότερες πληροφορίες

(<http://www.avgi.gr/article/10767322>)

×

## Σύνθετα καθήκοντα

Παρά την εθνικιστική κινδυνολογία εντός της χώρας μας, μεγάλη μερίδα των οικονομικών μεταναστών και προσφύγων έχει πλήρως ενσωματωθεί στην ελληνική κοινωνία, ασκεί νόμιμα επαγγέλματα και πληρώνει φόρους. Συγκριτικά μικρός αριθμός έχει πολιτογραφηθεί. Ορθότατα η σημερινή κυβέρνηση επέλεξε ένα από τα πρώτα νομοθετήματά της να είναι η αναγνώριση του δικαιώματος απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας από μετανάστες δεύτερης γενιάς, δηλαδή από περίπου 200.000 παιδιά μεταναστών, που γεννήθηκαν, μεγάλωσαν, εργάζονται και πολλά σπούδασαν επιτυχώς. Από τις εξελίξεις αυτές προκύπτουν σύνθετα καθήκοντα για την Αριστερά, προπαντός για τον ΣΥΡΙΖΑ, που δίκαια αυτοχαρακτηρίζεται το «κόμμα των ανθρώπινων δικαιωμάτων».

Το ερώτημα, λοιπόν, που τίθεται, πρωτίστως για εμάς, είναι αν οι πρωτοποριακές επιλογές της κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της ίδρυσης μουσουλμανικού τεμένους στην Αθήνα, θα γίνουν συνείδηση των μελών μας και θα αξιοποιηθούν από τους μη γηγενείς συμπολίτες μας.

Με απασχολεί πρωτίστως το εάν οι μετανάστες δεύτερης γενιάς θα ολοκληρωθούν ως πολίτες, συμμετέχοντας στα κοινά και εκλεγόμενοι σε θέσεις ευθύνης, είτε πρόκειται για εργατικά συνδικάτα και επαγγελματικές ενώσεις, είτε για φορείς της Αυτοδιοίκησης, γιατί όχι και τη Βουλή. Καμαρώνουμε όταν ελληνικής καταγωγής πολίτες εκλέγονται στα κοινοβούλια των χωρών που διαμένουν ή σε άλλους θεσμούς, όπως συνέβη πρόσφατα στο Βέλγιο, όπου ο Πράσινος Χρήστος Δουλκερίδης εξελέγη δήμαρχος κεντρικού δήμου των Βρυξελλών. Όμως, λίγοι εξ ημών διανοούνται ή εργάζονται υπέρ της εκλογής κάποιου μετανάστη πρώτης ή δεύτερης γενιάς στη δική μας Βουλή, στα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια.

## Προσέγγιση από τον ΣΥΡΙΖΑ

Το πώς θα προσεγγίσει ο ΣΥΡΙΖΑ τους μετανάστες δεύτερης γενιάς που δικαιούνται πολιτογράφησης, αν δεν το έχουν ήδη πράξει, τέθηκε πρόσφατα σε συνεδρίαση του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων και Εξωτερικής Πολιτικής του κόμματός μας από τον σύντροφο Τζο, μετανάστη από τις Φιλιππίνες, που ζει και εργάζεται στην Αθήνα πλέον των τριάντα ετών. Προφανώς το Τμήμα συμφώνησε, αλλά το ζήτημα πρέπει να απασχολήσει και τα κεντρικά πολιτικά όργανα.

Παρεμπιπτόντως, αναφέρω ότι ο Τζο συμμετείχε στο Τμήμα Διεθνών Σχέσεων και του ΣΥΝ πολύ πριν την πολιτογράφηση του, ενώ αντιθέτως η πολιτογράφηση της συζύγου του, συντρόφισσας και συναγωνίστριας Ντέμπορας, εκκρεμεί, πιθανότατα για γραφειοκρατικούς λόγους.

Στην προαναφερθείσα συνεδρίαση, άλλος σύντροφος, πολιτικός πρόσφυγας από το Κονγκό, ο Ανρί, στάθηκε ιδιαίτερα στο διακύβευμα των επόμενων ευρωεκλογών, προτείνοντας «να πάψει η Ε.Ε. να μιλάει μόνο με τον εαυτό της και να διευρύνει τους ορίζοντες σε όλο τον κόσμο». Κρίνοντας κυρίως από το προσφυγικό, ο Ανρί ζήτησε «να ρίξει η Ε.Ε. γέφυρες με την Αφρική», πολύ περισσότερο που το σύνορο της Ευρώπης με τη Μαύρη Ήπειρο είναι η Μεσόγειος, που συχνά γίνεται «υγρός τάφος» για πρόσφυγες και μετανάστες.

Εξαιρετικά ευαίσθητος σε περιφερειακά προβλήματα, ο εκ Λιβάνου προερχόμενος σύντροφος Ουαλίντ στάθηκε ιδιαίτερα στη μεγάλη σημασία της Συμφωνίας των Πρεσπών για την ειρήνη στα πολυπάθα Βαλκάνια, προτείνοντάς μας να προβάλλουμε και να εξηγήσουμε την οικονομική διάσταση της εν λόγω συμφωνίας, ιδιαίτερα για τη Μακεδονία και γενικότερα τη βόρεια Ελλάδα.

Είμαστε υπερήφανοι που από τα χρόνια του ΣΥΝ είχαμε μεταξύ των μελών μας στις Διεθνείς Σχέσεις και την Εξωτερική Πολιτική αξιόλογους συντρόφους, προερχόμενους από όλες τις ηπείρους, που πάντοτε «πατούσαν» στην ελληνική πραγματικότητα χωρίς να χάνουν την επαφή τους με τις πρώτες πατρίδες τους. Ας αντλήσουμε πολιτικά διδάγματα από τη συμβολή τους κι ας ορίσουμε αντίστοιχα καθήκοντα.

\* Ο Πάνος Τριγιάζης είναι μέλος της Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ

**Τριγιάζης Πάνος (/editor/8767690)**